

Új Ságvári

'94. Január
II. évf. 4. szám
Ára: 20 Ft

Világ ságvárístái, egyesüljete!

A TARTALOMBÓL:

-Megkérdeztük Varga

Bélánét

**-Hogyan írunk
detektívregényt?**

**-Kommandósok a
gimiben**

**-Tartásjavító torna
gemkapocs alakúaknak**

Diáktalálkozó Strassbourgen

Nemrégiben egy 17 fős diákcsoport a strassbourgi Európa Parlamentbe látogatott, köztük két ságvári, Földi Andrea (IV.E) és Csúri András (II.B). Őket kérdeztem újkruól:

— *Milyen rendezvényen vettetek részt?*

— Magyar, francia és német diákokat hívtak meg, számoljanak be arról, hogyan látják a változásokat: a magyar fordulatot, a német egyesülést és a francia-német tengelyt. Különböző témájú (politika, gazdaság, környezet-védelem, rasszizmus) előadásokkal készültünk, és be kellett mutatni az országok történelmét, földrajzát is.

— *Hányan és kik mehettek Strassbourgba?*

— Hatan voltunk Szegedről (a Ságváriból, a Radnótiból, a Tömörkényből illetve a Deákból) és tizenegyen Pestről. Bizonyos fokú francia vagy német nyelvtudás kellett ahhoz, hogy bekerülhessünk a kiutazó csoportba (a pestiek az indulás előtt 2 héttel lettek kiválasztva és nemigen tudtak nyelveket, sőt a tanár is csak lengyelül beszélt).

— *Ki milyen témából készült?*

— Én politikából, Andi pedig a környezetvédelemről tartott előadást.

— *Milyen volt a fogadtatás?*

— Mindenki nagyon kedves volt.

— *Mit tudtak Magyarországról?*

— Hogy hazánkról mit tudtak, az nagyon különböző volt. Például akadt olyan francia, aki megkérdezte, hogy

Németország melyik tartománya Magyarország, de találkoztunk olyannal is, akinek a nagymamája magyar származású. Kiderült, hogy a francia iskolában nem tanulnak, a tévében nemigen beszélnek Magyarországról. Németországban hallhatnak hazánkról, keveset tanulnak is róla, és tényleg hálásak a határok megnyitására.

— *Milyen programok voltak?*

— Délelőtt előadásokat hallgattunk. Többek között a Közös Európa gondolat kidolgozója is ott volt, de volt olyan előadó is, aki az EK-tagországokat kinevezte Európának, a többi Európán kívülinek. Ezt mi sérelmeztük, ezért elnézést kért, és hogy bemutassa, ő is tud valamit Magyarországról, a pusztát és a gulyást emlegette, amin mi teljesen kiakadtunk (elég szomorú, hogy országunk turisztikai propagandája csak a pusztát, gulyást, paprikást, cigányzene témakörre terjed ki még napjainkban is - a szerző megj.).

— Egyik nap megnéztük Strassbourgen az Európa Parlamentet, sőt egy ülést is meghallgattunk. Lehetőségiink volt kérdéseket feltenni, így érdeklődtünk, milyen esélyei vannak Magyarországnak az EK-hoz való csatlakozás kérdésében: "Jók" — hangozott a diplomatikus válasz. Öt új tolmácsfülkét építenek be, lehet, hogy az egyik új nyelv magyar lesz...

— *Milyen volt az utazás?*

— November 13-án indultunk, s a

baljós előjelű napnak megfelelően aznap esett először a hó, ami a közlekedésben fennakadást okozott. A vonat a Szeged-Budapest szakaszt több, mint 5 óra alatt tette meg. Megkérdeztük a kalauznt, van-e esély arra, hogy elérjük a frankfurti csatlakozást, amelyre ha menetrend szerint megy a vonat, két órát kellett volna várni, mire azt felelte: "Ki tudja, mi vár még ránk?" —, mint egy katasztrófafilm elején. Akkor még nem sejtettük, hogy ez a mondat mennyire rá fog illeni utazásunkra. Csoportos jegyünk a pestieknél volt, akik pontosan elmentek a vonattal. Mi nem, ugyanis az elektromos kijelzőn az állt, hogy a frankfurti vonat a 10-es vágányról indul, ahol hült helyét találtuk, Odarohantunk, ahonnan visszaküldtek a 8-asra, így még láthattuk a szemünk előtt kigördülő vonatot. Újból meg kellett venni a jegyeket. Némi vita után beírtunk a panaszkönyvbe, bepereltük a MÁV-ot. Azóta megkaptuk a panaszra a választ; az egyik fórumon elismerték az igazunkat, a másikon nem. Végül is a jövőben valószínűleg vissza fogják téríteni a kárunkat. Ez azért nem mindegy, ugyanis 50.000 forintról van szó!

Kinn szerzett tapasztalataikat Andi így összegezte:

— Az EK-tagság nemcsak azzal járna együtt, hogy gazdasági és politikai kapcsolataink kiszélesednének; az emberek mentalitásának is jó irányba kellene változnia.

Tücsök

MEGKÉRDEZTÜK

Varga Bélánét,

mindenki "Béla néni"-jét

Matek és fizika szakos is
Reggel nem tornázik

Itt tanult a gimnázium (h)őskorában

Utókarácsony és előőnap alkalmából lapunk életében először egy hölgyet kérünk föl riportalanyunk. Minden számításunkat fölülmúlva igazolódtak munkatársaink előrejelzései: a nők ált. 45%-kal többet beszélnek, mint a férfiak! A megszerzett sok érdekes információból azonban helyhiány miatt csak a leglényegesebbeket igyekeztünk kiemelni.

— *Mi a másik tantárgya?*

— Talán meglepő, de fizika és matematika, mivel mi annak idején 3 szakosok voltunk a főiskolán. Miután végeztem, Győrben kaptam állást, mint matektanár. Úgy tűnt, sorsom végleg megpecsételődött, de a szerencse közbeszólt: az előttem lévő évfolyamban végzett barátom, aki itt volt testnevelőtanár, férjhez ment és Orosházára költözött. Szólt nekem, hogy megüresedett itt egy testnevelőtanári állás, hisz tudta, hogy én a szívem mélyén mindigis erre vártam. Itt pedig már csak ezt tanítottam, minnek következtében a másik kettőt szerencsésen el is felejtettem. Az a nagy előnyük azonban megmaradt, hogy egy mat./fiz érettségien/versenyen nem oszthatnak be felügyelőnek.

— *Mi a legsúlyosabb baleset, ami itt valaha is történt?*

— Pályafutásom első évében történt, hogy egy váltóverseny alkalmával (melyben páros lábon szökdelve egy medicinlabdát hoztak-vittek a gyerekek) egy harmadikos lány hirtelen nagyot sikított és összeesett. A combcsontja tört el nagyon csúnyán. Mivel én hisztérikusan félek a balesetektől, rettenetesen meg tudnak viselni. Akkor is nagyon be voltam ijedve, de mint utólag kiderült, a hibás mégsem én voltam, mert a lány csont-TBC-ben szenvedett már régóta, s addigra már egy tojás nagyságú üreg volt a combcsontjában, ami ilyen kis megerőltetéstől is már eltört.

— *Milyen messzire jutott el tanítványai tornaversenyre kísérésekor?*

— Hát én az egész országot bejártam tornaverseny címén, de főleg még akkor, mikor még én versengtem. Most 20 diák jár rendszeresen tornaedzésre, amelyből a következő versenyen talán 3 csapatot is ki tudunk hozni, ami pedig a megyénkből összesen induló 8-9 csapatból igen szép

arányt jelent. Majdhogynem azt mondhatnám, szinte tömegesítettük a tornát.

— *Az általános követelmény, a fölmérések egyéni vagy központi határok alapján történnek?*

— A tesztfölmérések sok éve egy központilag kiadott pontrendszer szerint mennek, amiken én azért persze kisebb-nagyobb változtatásokat teszek. (Pl. a karhajlítások fölmérését elhanyagolom, mert számolásuk szerintem nagyon szubjektív: van, aki tisztességesen megcsinálja, mások a kis popórázogatókat is beleszámolják.)

— *Mesélne nekünk valamit arról, hogy diákkorában milyen volt a testnevelő-oktatás?*

— Mint tudjátok, én ide jártam gimibe, mégpedig az iskola (h)őskorában: 57-61-ig. Az isk. 55-ben nyílt, s még csak úgy hívták, hogy "Az Új Gimnázium". Új iskola lévén hirtelen földuzzasztották: 11 db első osztály volt! Mivel a gimn. akkor még 6 épületben funkcionált, így a testnev.órák is szét voltak szórva: a fiúk az árkádok alatti Apáti Koll. (ami akkor az egyetemé volt) tornatermébe jártak, amit azóta kápolnává alakítottak át. (Változnak az idők - a szerk.) A lányok a díszteremben tornáztak, a régi konyhákban (ahol ma a franciatermek vannak) alakították ki öltözőiket. A díszterem pedig igencsak behatárolta, hogy mit csinálhattunk: labdázni nem lehetett a hatalmas ablakok miatt, s ha meg futkároztunk, rengett az egész Hősök kapuja.

— *Az öltözők állapotáról miként vélekedik?*

— Katasztrófa. Az igazi baj az, hogy senki sincs, aki igazán magáénak tekintené ezt az egész létesítményt. Reggel 7-11-ig a középiskolások, 11-14-ig az általános iskolások tornáznak itt, majd edzések folynak egészen este 7-ig, ugyanis ekkor jönnek ide edzeni a JATE kosarasai, röplabdásai, tollasozói. Mivel az iskolának nagyon kell a pénz, hétvégére kiadják a tornatermet. S mert a bérlők úgy gondolják, hogy a pénzük ellenében ők azt tehetnek vele, ami nekik tetszik, úgyhogy igen sokat rongálnak. Mint lát-hattuk, ez a létesítmény nagyon túlterhelt, s még rendes takarító sincs! Szerintem ez a rész

már maga is elbírna egyet, de sajnos jelenleg ez nem megoldott. S egy jellemző eset: vmelyik WC-ben kiégett a villanykörte. A szabályzat szerint írásban meg kell igényelni a JATE-műhelytől, hogy jöjjön ki a villanyszerelő és cserélje ki. Ez egyenesen röhej! Már mondtam az irodán, hogy ha adnak egy égőt, akkor én fölálllok két számlóra és kicserélem, de nem lehetett!

— *A tanárok szoktak-e tornázni?*

— Itt az iskolában van egy igen népszerű tanár-testnev. kedd délutánonként, ahol a kollégák az én vezetésemmel először minden porcikájukat alaposan megmozgatják, majd utána kosarazunk. de a szabályokból csak annyit tartunk be, hogy kosárlabdával játszunk és a palánkra próbálunk dobni, több semmi. Általában húszan vagyunk, az egész vezérkar is állandó résztvevő. Főleg az "idősebb" tanárok látogatják, a fiatalok közül csak Fröhlich tanár úr jár rendszeresen, de Homolya tanár úr is be-belátogat. A többiek sajnos nem.

— *A sítáborról tudna-e egy pár szót szólni?*

— Nagyon élvezem őket. Ez a Barok tanár úr érdeme, ő szervezte meg a legelső is, amikor idejött. Azóta is minden évben rendszeresen van, és egyre népszerűbb (az idén 95 gyerek jelentkezett!), annak ellenére, hogy iszonyatosan emelkednek az árak. Most mindent belevéve legalább 10 000 Ft egy hét.

— *Reggel tetszik tornázni?*

— (nyugodtan kijelentve:) Nem. (majd hirtelen csodálkozással:) Reggel?!? Micsoda kér...! Reg... Ah... Reggel, mikor csörög a vekker, diszkrétén káromkodok egyet, kitámolygok a konyhába, bekapcsolom a kávéfőzőt, s mire a kávé kifolyik, kezdek tudatára ébredni, hogy kivagyok, és nagyon utálok a reggeli keletést. (Érzett már más is hasonlót? - a szerk. költői kérdése) Miután megittam a kávé, megcsinálom a legkisebb gyerekem uszonnáját, felkapkodom magamra a ruháimat, s máris tűzők el. Persze nagyon helytelen, hogy nem tornázok reggelként.

— *Mi a véleménye a horgászatról, mint sportról?*

— Horgászversenyt még igazából nem láttam, pedig az én fiam is egy megveszedett horgász. Szörnyű sok pénzt ölünk bele évente ilyesmibe, hogy pecaengedély, különböző csalik, ilyen ólom meg olyan ólom ... s akkor a Tiszából egész nyáron kifog két 20 cm-es halat, amit gondosan lefagyasztunk, és télen megeszi a macska.

— A "Kedvenceink kedvencei" rovat kérdéseire válaszolva tetszett írni, hogy tudja, a diákok "Béla néni"-nek szólítják egymás között. Erre mikor tetszett rájönni, és ki találta ki a nevet?

— Valamikor, legalább 12-15 éve egy sítáborban mentünk fel a felvonón, halálfélelmünket leküzdve szorongattuk a kapaszkodót. A felvonón előttem ült egy Várkonyi Attila nevezetű fiú, (aki azóta az USA-ban végzett és nagyon okos fazon lett) akivel már második éve voltunk együtt sítáborban, egyszer csak hátraszól, hogy hogy hívnak. A szakadék fölött félúton, erős szélben, szakadó hóban ilyeneket kérdezett!!! Mondom: Varga Béláné. Mire ő: Béla néni. Mondom: Úgy. Ő attól kezdve csak így hívott. Gondoltam, hogy ő egy kicsit flikk-flakkos gyerek, s

ha ez neki tetszik, hát mit bánom én. De e becenév azóta is él a diákok körében, olyannyira, hogy minap, mikor megyek át az udvaron, hallom, hogy két ált. iskolás beszélget az ablakban, mikor az egyik odaszól a másiknak: "Nézd, ott megy a Béla néni!"

S valóban, nekünk már csak így marad meg, s a későbbiekben is majd e név hallatán a középiskolás feledhetetlen évek jutnak az eszünkbe, e drága légkör, melynek édes titokzatosságát olyan nevek fémjelzik, mint Béla néni, Fröci, Homi, Taci, Griffata... s még ezer hasonló.

RII

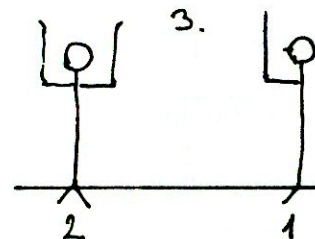
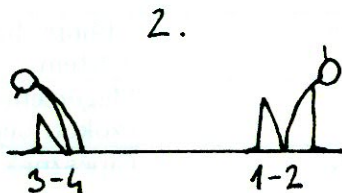
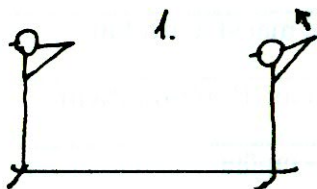
GÖRBE VAGY, MINT AZ ALFÖLDI FURULYASZÓ?

ITT VAN BÉLA NÉNI ÚJ GYAKORLATSORA!

Lássuk a csodatévő receptet:

TARTÁSJAVÍTÓ TORNA LÁNYOKNAK

1. Tarkóra tett kézzel könyökhúzogatós hátra (fej emelt!) — fokozatosan emelkedő ismétlés számmal
2. Hajlított ülésben laza kéztámasz a csípő mögött. Enyhe törzshajlítás előre, homlok közelít a térdhez — kéztámasz marad! Törzshajlítás hátra, mellkas erőteljes kiemelésével — kéztámasz marad!
3. Hajlított karemelés: felkar vízszintes, alkar függőleges. Könyökérintés a váll előtt — felkar változatlanul vízszintes, alkar függőleges helyzetben legyen

NETWORK NYÚZ

Íme az előző számban említett program, mellyel üzenni is tudtok nekünk: PMail v3.0. A program a "pmail" begépelésére indul.

Betöltéskor egy ablak jelenik meg: itt 7-féle választási lehetőség van; ezek közül csak a 3 legfontosabbat ismertetjük:

S : Send a mail message v. N : Check for New mail

F : Send Files via mail

C : Change file server

S : Send a file message: Egy nagyobb ablak jelenik meg. A "To"-hoz azt a tanuloX-t kell írni, akinek küldeni akarod. Ha megnyomod az F2-t, utána pedig beütöd: "tanulo", kiírja az összes "tanulo"-ként bejelentkezett munkaállomást (tanulo1-től tanulo40-ig, és #tanulo-t, ami azt jelenti, hogy minden gépnek elküldi). ENTER-t ütve kiválaszthatod a megfelelő gépet. Visszakerülve az eredeti ablakhoz a "Subject" pontban az üzenet tárgyát/címét állíthatod be (ha akarod). Ezután elkezdheted írni az üzenetet. CTRL+ENTER-rel elküldheted. Megkérdezi, hogy folytassa-e (a fordítás itt is, később is, elég nagyvonalú): csak egy ENTER-t kell ütnöd. Az F9-t leütve különféle opciókat állíthatsz be, mi csak kettőt ismertetünk (a többit pedig ne nagyon piszkáljátok):

Encrypt message: kódszóval letilthatod az üzenetet, így csak az tudja elolvasni, akinek megadod a jelszót (bár az üzenetet törölni kódszó nélkül is lehet...).

Keep a copy: az elküldött üzenetről hagy egy másolatot.

N : Check for a new mail: A 'Send a file message' menüpont helyett jelenik meg, ha küldtek nekünk egy üzenetet (ez t különben ezt a gép a rendszertöltéskor egy csippanással adja a tudunkra). ENTER-t ütve megjelennek a üzenetek. ENTER-rel olvasni, DELETE-vel törölni lehet az őket. A SPACE-szel ill. az F5-tel ki lehet jelölni a file-okat. Az X-et leütve a program file-ba írja az üzenetet.

F : Send files via mail: Ezzel file-okat küldhetünk egy másik gépnek (mármint ha a célgépen van annyi hely, amennyi az elküldendő program hossza...). Itt is az F2-vel választhatod ki, kinek akarod küldeni. A "File type" részt nem kell piszkálni, csak a file-t vagy — a Joker-karakterek (?,*) segítségével — a file-csoportot kell megadni. Utána az Insert gombbal lehet kijelölni az elküldendő file-okat. A CTRL+ENTER leütésére elküldi a file-(oka)t.

C : Change file server: Ezzel egy másik hálózatra léphetünk át. Általában két hálózatra lehet átlépni kódszó nélkül: AJTK (a Jogikar hálózata) és Herman (a Herman kollégium hálózata). Nem egészen kiforrott értelemre vall átlépni egy másik hálózatra és ott hülyébbnél-hülyébb üzenetekkel elárasztani a rendszert. A más hálózatokra való átlépésekről különben részletesebben fogunk foglalkozni egy későbbi számban.

U.I.: A PMailnek már fut a Windows alatti változata is.

KEDVENCEINK KEDVENCEI

TANÁRAINK BABONÁSSÁGÁT FELKUTANDÓ TETTÜK FEL A KÖVETKEZŐ KÉRDÉSEKET. A SÖTÉT TITKOK KIDERÍTÉSE MELLETT ABBÉLI KÍVÁNCSSÁGUNKNAK IS SZABAD UTAT ADTUNK, HOGY TANÁRAINK MELY SZÍNÉSZEKKEL, SZÍNÉSZNŐKKEL SZIMPATIZÁLNAK. (A BEVEZETŐ MEGÍRÁSÁBAN KRIMIÍRÓNK IS SEGÉDKEZETT.) (←EZ LÁTSZIK - A SZERK.)

Név	Ki a kedvenc színésze, színésznője?	Mik a kedvenc babonái?
Fröhlich Lajos	Marlon Brando —	Ha Medárd napján esik, akkor aznap eső lesz.
Györi István	Eperjes Károly Liv Ullmann	Ha az újságok pedagógus bérrendezésről írnak, akkor el kell kezdeni spórolni.
Dr. Kamarás György	Kabos Gyula BB	Ha szereted a macskát, szép nő lesz a feleséged.
Kovács István	Latinovits Zoltán Jane Fonda	Ha tízfillérest találok, megköpködöm.
Kovács László	Zenthe Ferenc Venczel Vera	Megálmodom a lottószámokat.
Krámli Györgyné	Trintignan —	Nem kiabálok el azt, amit szeretnék.
Liszikai Mihály	Eperjes Károly —	Létra alatt nem megyek át.
Seres Lászlóné	Gregor József Tokodi Ilona	Utálom, ha a fekete macska átrohan előttem.
Szécsi Katalin	Malkovich —	Megérezem előre, mi fog történni. (Nem szokott bejönni.)
Tarcsay Tamás	Kézdy György Piros Ildikó	Cipésznek lyukas a cipője.
Varga Béláné	Jean Gabin Ruttkai Éva	Mindig lábbal lépek le az ágyról.
Y(ffl)	Mensáros László Udvaros Dorottya	Nem nézek hátra, mert az bajt hoz.

E témán (2.kérdés) belül feltettünk még egy kérdést: Vannak-e kabalái, és ha igen, mik? Mivel e kérdésre csak nagyon kevesen válaszoltak, így azt nem rakhattuk külön számba, tehát most itt közöljük az eredményeket: Vannak-e kabalái, és ha igen, mik?

Név	Vannak-e kabalái, és ha igen, mik?
Barra Anikó	tanítványaimtól kapott emlékek
Csigér István	a nyakláncmedálom (vízöntő vagyok)
Fröhlich Lajos	a bal lábam, mindig magamnál hordom
Dr. Józsa György	kabalaszámom van, de az titok
Dr. Kamarás György	lyukas kétfilléres és egy fog (összeillenek- a szerk.)
Tarcsay Tamás	viziló
Varga Béláné	egy ceruza, amellyel vizsgázni jártam

RII

A Cloaca Maxima Társaság agyszüleménye EDDA SLÁGEREK LATIN-AMERIKAI MAJA TÁJSZÓLÁSBAN

Ezen írásunkban nem éppen látványos, de annál inkább tanulságos, és néhol gyengéd lírai elemekkel átszőtt cikket mutatunk Neked, te Nyájas. Avval köll kezdjek, hogy az utóbbi időben elszaporodott a külföldi szövegek magyarítása, fölállalván azt a lámpásként világító eszmét, amelyet már Bessenyei György, a magyar felvilágosodás nagy alakja is magáénak érzett: A nyelvművelő munka leghatásosabb eszköze a fejlett nyelvekből való fordítás, az eredetiség követelménye nélkül. Amint látjuk, zenészeink Bessenyeit nem ismerve, pusztán ősmagyar ösztöneiktől vezérelve megtalálták a filozófusok által oly rég keresett utat a nemzet felemelkedésére. Zengzetes példa erre a Csepregi Éva & familiája által produkált Boney M. & Neoton slágerek arabul.

Angolul éneklő harcostársaik, akik minden évben a Szupra hicc 'X ($x \geq 80$, $N \ni x$) c. mutatják be tudásukat, oly szép angolt beszélnek, amilyet csak a Phil Collins Another day in paradise c. számában beszélnek a néma hajléktalanok. A magyarításokat általában kopasz, angolul nem tudó, világhíres szittyák végzik. Egyesek azt gondolják, hogy az, hogy ők egy bizonyos fajta zenét kedvelnek, szükséges és elégséges feltétele annak, hogy a többiek is azt szeressék.

Mi ezt az önző gondolkodásmódot mélységesen megvetjük és elítéljük.

Parttalan vitát nem nyitunk!

Sislik, Zum-Zum, Szív-Szív

1993 nyara. 4 hét Budapesten. Szerda. Este. Séta egy kihalt utcán.

Ez történt, amikor eszembe (?) ötlött, hogy nem ártana egy gyors pofavizitet tartani. Ezt gyomrom is helyeselte, így betértem egy közeli arab büfébe, amit Naftali vezetett. Ott állt, Mona Lisa mosolyával a pult megett, amelyen ismeretlen nyersanyagok foglaltak helyet technicolor színekben. Rájöttem, hogy kimondottan arab ajkú étkezdébe sodort végzetem. Távoztam volna, de gyomrom heves korgással tudtomra adta, hogy neki nincs ideje.

— Mit tud adni? — kérdeztem, mire Naftali aszonta:

— Van strumusom, meg mechsím, burbullah vagy kuszkusozollal.

— Renden van — így én — adjon mindegyikből valamit!

Naftali eltűnt a büfé mélyében és valami vörös hústömböt darált, szórt rá borsot, olajat, meg mindenféle

virágokat, meg kénsavat egy kis zöld üvegből...

Két hét múlva az orvos megengedte, hogy felkeljek. Első utam Naftalihoz vezetett:

— Valami jó erőset, apafej!

— Kila kámonnal, vagy hársi-hársival?

Mindkettőt leküldtem. Másnap lecsúsztottam egy kis szuszárit mis-missel, nyomatékképp pedig egy kevés baklanát szummullal.

Másnap megint ott volt a helyem:

— Mit rendel uraságod?

— Adjon kimsut — koholtam légből kapva, — meg egy zbagit kub-kubonnal.

Erre mi történik???

Naftali udvariasan azt mondta "Kéremszépen" és ugrott a konyhába, majd kisvártatva hozta.

— Hé! — kiáltottam rá. — Hol

marad a kub-kubon?

Naftali azt is hozta. Hoppá! Mi van itt? Gyanú lopódzott a szívembe!

— Tudja mit? — vetettem oda — hozzon egy pohárka vágó-giorát, de jó erős legyen! Felhajtottam a vágó-giorát és rácszméltem arra, hogy az egész "burgul, sislik, kruszrup, takruma" egy nagy csalás, naiv európaiak átejtése! Különös tekintettel arra, hogy a Vágó Giora az egy bankigazgató! Ez tehát Mona Lisa mosolyának titka...

Tegnap délelőtt visszazavartam Naftalit egy tányér mao-maoval.

— Ez magának mao-mao? — ripakodtam rá — hol marad róla a kaffka?

Addig nem nyúltam a mao-maohoz, míg az egész testében reszkető Naftali nem hozta a kaffkát. Egész jóízű volt így, franz nélkül.

A nyájas olvasónak is melegen ajánlom, hogy térjen be alkalmilag egy keleti vendéglőbe és rendeljen mao-maot kaffkával. Ha nincs kaffka, lehet ziv-zivvel is. Az én felelősségemre.

Bár kaffkával jobb.

Csecsi

Ynoscárák - Karácsony

Gyűlölöm a karácsonyt. Gyűlölöm az ajándékozás örömét...stb. Van egy hatéves unokatesóm, 23-án átjött hozzánk játszani. Boldogan közölte, hogy holnap jön a Jézuska, és hogy ő milyen jó volt tegnap és tegnapelőtt és azelőtt is. Csillogott az egész gyerek. Persze — gondoltam magamban egy cinikus felnőtt gúnyos mosolyával — karácsony: családi ünnep, gyertya, angyalkák, és egyéb giccses, elnyűtt, rózsaszín közhelyek. Aztán megunta a húgommal való játszadozást, és könyörgött, hadd nézzen bele a mikroszkópba... Kegyesen megengedtem, de előbb meg is kéne találni a dolgot. Nekifogott a keresésnek, és mielőtt megakadályozhattam volna, kihúzta azt a fiókot, amelyben a gondosan becsomagolt ajándékok leledzettek. Elmeredő szemmel nézte, aztán gyorsan becsukta. Tekintetünk találkozott, de a jókedvű csillogás teljesen eltűnt a szeméből, és ezt mondta:

— Én nem láttam, hogy mi ez, de nem is érdekel... Komolyan, én már nagy vagyok, nem érdekel. Tényleg nem érdekel...

Láttál már egy szépen felépült kártyavárat összeomlani, vagy csalódtál már valami nagyon szép dologban? Abszolút nem sírt. A szemében nem is szomorúság volt, hanem olyasmi, mint amikor egy öregemberrel közlik, hogy halálos beteg. Szerettem volna hazudni neki valami nagyon szépet és megnyugtatót, de mintha azt mondta volna: Ne fáradj te kicsi ember! Mert hiába voltam 10 évvel idősebb nála, most mégis helyet cseréltünk. Pizkosul szégyelltem magam...

ASZUSZ

Szeretem a karácsonyt. Szeretem az ajándékozás örömét. Nincs hatéves unokatesóm, de nagyon örültem a haverok által adott elmés ajándékalmaznak.

Nem szeretem a bazárt. Tehát nem szeretem a karácsonyi vásárt sem. Feltétlenül szükséges a város lexebb terét elbutikósítani?

Szeretem a karácsonyt. Szeretem a friss fenyőszagot, mikor a fa még dísztelenül áll, de csodálatos illatával máris karácsonyi hangulatot áraszt.

Nem szeretem a húst, és nem szeretem, hogy karácsonytájt tömegével döglök a hal, a pulyka és egyéb jószágok.

Szeretem amikor a gyertya eldől, a karácsonyfaizzók sötétlenek, az üveggömbök lepottyannak, a fa feldől, a halszálka a torkomon akad...

Persze mindennek megvannak a maga buktatói. Mégis szerintem minden értelmes, két lábbal a földön álló ember szereti a karácsonyt. Tud szeretni az, aki nem szereti a szeretet ünnepét? Ismerve a fenti cikk íróját: igen.

A hatéves unokatesónak pedig szerencséje van, hogy magától jött rá a pucér, és visszataszító igazságra, és nem megmondattatott neki valaki által már úgy érezte, hogy ilyen nagy gyereknek ezt már tudnia kell.

Mikor anya anno jó pár éve az ablakot nyitva hagyta karácsony este, hogy a Jézuska berepülhessen, én hittem benne, s legfontosabb problémám az volt, hogy hogy jön át szegény a szűnyoghálón...

A karácsony akkor még kétszer olyan érdekes volt.

KEX

Egy profi tanácsai kezdők részére

Hogyan írjunk detektívregényt?

1.) Egy detektívregényben az a legcsábítóbb az író számára, hogy könnyű elkezdni. Nem kell hozzá más, mint egy gyilkosság:

Sir Althorpe egyedül ült a kandallónál. A ház teljesen üres volt. Későre járt. Sir Althorpe elálmosodott, és lassan elbóbiskolt.

Szerencsétlen ember! Hogy mert elaludni! Hát nem tudja, hogy ez kész öngyilkosság? Úgy látszik, nem tudja, és ez lesz a végzete.

2.) A Hulla kiválasztásánál az *idősebb úriember* előnyben részesül. Egy nőt megölni gyávaaság volna, és a legzordabb író sem merne egy gyermeket megölni. Az idősebb úriember az más, főleg ha elalszik. Úgy kell neki! Miért nem vigyáz magára!

3.) Ezek után egy darabig minden simán folyik. Megtalálják a Hullát, meggyanúsítják a portást és az inast. Igaziból mindenki tudja, hogy semmi közük a gyilkossághoz, de azért mégis gyanúsak.

a) Esetleg színrejön egy-egy Alhós (mert a főhős a Nagy Detektív). Ez az Alhós mondjuk egy fiatalember, aki tekintélyes örökséghez jut a Hulla halála után, s akinek heves szóváltása volt a Hullával. Őt is meggyanúsítják, sőt, le is tartóztatják.

4.) Miután a rendőrség *tanácstalanul áll az esettel szemben*, ekkor lép közbe a Nagy Detektív. Itt fölmerül egy probléma. Hogyan mondja tovább az író a történetet?

Adj a Nagy Detektív szájába? Azt nem lehet, hiszen a Nagy Detektív szófukar és hallgató. Az általánosan elfogadott módszer az, hogy egy szürke és jelentéktelen alak mondja el a történetet. Ez az ember a Nagy Detektív barátja, és nem lángész, sőt eléggé bamba. Erre egy jó példa:

— Nem értem! — kiáltottam föl. — Hogyan jött rá, hogy a gyilkos sárcipőben volt?

Barátom arcán fölűnt egy jellegzetes, kifürkészhetetlen mosoly.

— A ház kapuja körül — mondta — sárcipő nyomai figyelhetők meg.

— Csakugyan! Hogy én milyen vak voltam! — csaptam a homlokomra.

5.) Ha már kellőképpen elindítottuk a regényt, szükség van a Nagy Detektív jellemrajzára.

A Nagy Detektív szikár, de izmos, sovány, inas, és borotvaeszu. A Nagy Detektív keveset eszik, és a nyomozás ideje alatt — átlag 8 nap — semmit sem alszik. A Nagy Detektív csodálatos zenei tehetséggel rendelkezik. Mihelyst kettesben marad a Bamba Pacákkal, előveszi szaxofonját, és rázendít.

— Mi volt az, amit játszott? — kérdezem barátomtól.

— Beethoven LXII. Szimfóniája — felelte szerényen.

— Jóságos Ég! — rebegem.

6.) Miután a Nagy Detektív egyéniségét felvázoltuk, elküldjük őt és a Bamba Pacákat a tett színhelyére. Ott aztán földeríti a rejtélyes ügyet. Vagy nagyszerű logikájának segítségével, vagy tudományos módszerrel, de valahogy megoldja.

7.) Ezek után meg kell mondani az olvasónak, hogy ki a gyilkos.

a) Vannak olyan írók, akik az utolsó pillanatban bevonnak egy csavargót, aki, miközben elhaladt a ház mellett, észrevette az öregurat, és meglátta rajta indiai elefántcsontkeretű szemüvegét. De milyen dolog az, az utolsó pillanatban belekeverni azt a szegény csavargót!

b) Más megoldást kell keresnünk. Nézzük például a Veszedelmes Démont. Ő esetleg egy ápolónő, titkárnő, de ami a legvalószínűbb: valakinek a volt szerelme. A Démonnak vörösre festett szája és körme van, magassarkú cipőt hord és rendkívül elvetemült az arckifejezése.

c) A harmadik megoldás, hogy a gyilkos egyike a legvakmerőbb gonosztevőknek, akit három világrész rendőrsége üldöz. Legyen mondjuk a neve Kék Edward. Őt mindenki ismeri, kivéve persze az olvasót és a Bamba Pacákat.

— Nem ismeri Kék Edwardot? — kérdezte barátom.

— Nyomait követtük Sanghajig, ott eltűnt, majd Szicíliában bukkant föl, később Chicago lakóit tartotta rettegésben.

8.) Elérkeztünk a könyv végéhez. Ismét egy probléma merült föl. A hagyomány szerint a történetnek jól kell végződnie. Most akkor engedjük el Kék Edwardot, a világ legelvetemültebb gonosztevőjét? Vagy a regény utolsó lapját egy akasztófa borítsa árnyékba? Akad más lehetőség is.

a) Kék Edwardot elfogják, de amint vallani készül a rendőrség színe előtt, melléből szaggató köhögés tör föl. Itt már a tapasztalt olvasó tudja, hogy mi a helyzet. Kék Edward gyógyíthatatlan betegségben szenved. Pontosan nem tudjuk, hogy miben, de a annyi elég, hogy gyógyíthatatlan. Már nincs hátra más, csak hogy a Nagy Detektív kijelentse:

— Uraim, attól tartok, hogy a bűnös már csak a Mennyei Bírónak fog tetteiről számot adni.

b) Az Erkölcstelen Démon esetére is van egy megoldás. A Démont bekísérik a rendőrségre, de vallani nem akar. Fenygetik, kéri, de nem hat. Majd hirtelen szájához emeli gyűrűjét. A Detektív odakap, de már késő. Egy utolsó ördögi kacaj, és a Démon halott.

9.) Ezek után nincs más hátra, csak hogy az ember fogjon papírt, tollat, és megírja a detektívregényt.

SCHWESZTER

KOMMANDÓSOK A SULIBAN

Túszejtő gimnazista

Baja, III. Béla Gimnázium, 1993. Dec. 10.

11 óra 30 körül: Kezdetét veszi a tánc. "Joci" és túszejtő bezárkóznak az igazgatói irodába.

12:20 Pszichológusok mennek be az épületbe. Egy mentőkocsi érkezik.

12:38 Az első kommandócsoporthoz érkezése.

12:40 Joci tévéseket követel, a városi tv operatőre és egy újságíró bemegegy. Benn az osztályfőnök könnyek között elmondja, hogy tanítványa jó képességű, de viselkedése eddig sem volt hétköznapi. 15 évesen Jugoszláviába szökött, később a rendőrségen azt mondta azért, hogy lássa, milyen az igazi háború.

12:45 A fiú apja kudarcot vall, amikor telefonon próbál fiával beszélni.

13:00 Megérkezik a síró édesanya. Helikopterek leszállóhelyet keresnek, erősítést hoztak Pestről. A bajai Gepárd kommandó tagjai az egyik tanteremben várakoznak.

13:24 Újabb mentő jön, majd 14:02-kor még egy. 14:13-kor leparkol a negyedik mentőautó is.

14:30 A szülők most közösen próbálkoznak, sikertelenül. Közben újabb kommandósok érkeznek.

15:30 Egy lány lép az épületbe rövid vitatkozás után. Egy rendőrautó érkezik és egy másik lány is bemegegy.

16:45 Három lányt hoznak ki.

17:20 Sajtótájékoztató. Közlik, hogy a fiú egyenes adást kér a Híradóban.

19:30 Felszerelnek egy parabolaantennát, áramfejlesztőt. Egy rendőr elkéri egy operatőr kameráját. Tévétörlesztés látszatát akarják kelteni.

Végül késő este, hosszú várakozás után egy nagy dörrenés jelzi, hogy a kommandósok megkezdték az akciót. Az egyik, közben szabadon engedett túszejtő felsikolt: A kurva életbe! Megígérte, hogy nem öli meg magát.

De nem lett igaza. Zs. Józsefet kisvártatva rendőrkocsiba tuszkolták. A tömeg széteszlott, csak azok elégedetlenkedtek, akik a fiú lelövését követelték. Az iskola takarító nénije morogva megkezdte a munkát: Előbb kellett volna az a bomba, már rég otthon lehetnék.

Ezek után lássuk, hogy vélekednek a történetekről az esemény szenvedő alanyai, a túszejtők.

— *Hogy kerültetek az igazgatói irodába, mi előzte meg az eseményeket?*

— Pénteken a harmadik óránk elmaradt, utána kerestem a karácsonyi műsor szereplőit. Akkor találkoztam Jocival, éppen az édesapjával beszélt, aki egy másik középiskola igazgatója, és a dirinél volt, mert együtt írnak egy könyvet.

Miután elbúcsúztak, megemlítette ezt a túszejtő ügyet és megmutatta a fegyvert. Én ezt játéknak véltem, és továbbmentem vele, mert a barátomját kereste, akit szintén túszejtő akart. Nem találtuk meg, ezért lementünk a dohányzóba, ott megkérdezett három srácot, hogy akarnak-e túszejtők lenni, de azok nem vették komolyan. Azt mondta, becsengetés után elkezd az akciót, ekkor már nyíltan elővette a fegyvert, s így mentünk fölfelé. A diákok közül többen is szóltak a tanárnak, hogy fegyver van nála. Ő oda is ment hozzá, hogy megnézzék a géppisztolyt. Joci figyelmeztette, hogy ne jöjjön közelebb, és mikor a tanár el akarta tőle venni a fegyvert, kilőtt az ablakon. Ekkor döbbsentem meg, és jöttem rá, hogy ez az egész több, mint játék.

Ezután válogatta ki a túszejtőket. Én is vele mentem, mivel a pánikhangulatban úgy éreztem, higgadt tudok maradni.

— Engem külön felszólított, a többieket pedig beparancsolta az osztályba.

Miért pont az irodába mentetek?

— A termetet nem találta jónak, mert a sok ablakon könnyen belőhetnek, én javasoltam végül az igazgató irodáját.

— A rendőrök szerint dührohámot kapott a pszichológusok kérdéseitől. Igaz ez?

— Nem, inkább mulatságosnak találta a dolgot, hiszen ilyeneket mondtak: "te egy intelligens, értelmes gyerek vagy, nincs szükséged arra, hogy ilyen módon kelts figyelmet magad iránt."

— *Szabad volt beszélgetek, WC-re kimehetetek?*

— Igen, teljesen szabadon beszélgethettünk.

— Ha valaki kiment, szemmel tudta tartani, nehogy megszökjön, úgyhogy több kérdés után kiengedett.

— *Milyen hatással volt rá a szüleivel való beszélgetés?*

— Az apja ajánlkozott, hogy bemegegy túszejtő, de ő ettől elzárkózott, nagyon kiabált vele. Azt mondta, ha valaki közelebb jön, végez magával.

— *Kivittél egy levelet. Abban mi állt?*

— Csak annyi, hogy senkinek nem esik bántódása.

— *Utána rögtön a rendőrségre vittek. Ott mi történt?*

— Lerajzoltatták velem az iroda alaprajzát, a bútorok helyét. Megkérdezték, mennyi idő alatt ér a telefonhoz, siet-e, hogy tartja a fegyvert. Éreztem, hogy ezek az információk fontosak számukra. Ekkor már a szüleim is benn voltak, de nem engedtek oda hozzájuk, csak miután tanúvallomást tettem. Miután vége lett az egésznek, nem mondták el, mi történt, pedig én aggódtam a haverom miatt, akivel gyufaszállal döntöttük el, melyikünk megy ki a levéllel. Bennem volt, ha baja esik, én is a helyében lehetnék, csak egy buta gyufaszállal múlt az egész.

— *Mit szólt ahhoz, hogy szakemberek mozogtak az épületben?*

— Egyáltalán nem volt felkészületlen, azt mondta, évek óta készült erre.

— *Miért csinálta ezt az egészet?*

— Homályos válaszokat adott, ha ezt kérdeztük. A lényeg az volt, hogy azt akarja, hogy gondolkozzanak az emberek. Azt akarta elmondani a tévében, hogy kilátástalan az élet, semmi értelme.

— *Készítettek-e végülis valakik valamilyen felvételt?*

— Lehet, hogy volt valamilyen imitáció, de nem azalatt, amíg én ott voltam. Végig tudta, hogy szívatják. Tudta, hogy kamu a parabolaantenna, a közvetítőkocsi, meg minden. Egy intelligens gyerek ezt fel tudta mérni.

— *Most, két nappal az események után, mit gondoltok a történetekről?*

— Örülünk annak, hogy a rendőrség ezt az ügyet ilyen profi módon oldotta meg, és nem esett senkinek bántódása. Mi legjobban attól féltünk, hogy azért, hogy mi kiszabaduljunk, lelövi egy mesterlövész.

Készült a Független Délvidék 1993. 12. 15. -i számának felhasználásával. Köszönjük Nena segítségét.

KEX

OFFICINA NYOMDA

6724 Szeged, Párizsi krt. 19.

T.: (62) 483-394

6701 Pf.: 1121

Gyorsan és kiváló minőségben vállaljuk:

könyvek, jegyzetek, esküvői és egyéb meghívók, névjegyek, prospektusok, plakátok, ügyviteli nyomtatványok, átirós tömbök készítését, szakdolgozatok és közlönyök bekötését, régi könyvek restaurálását.

A JATE Ságvári Endre Gyakorló Gimnáziumának időszaki lapja

Felelős kiadó: Dr. Kánitz József

Főszerkesztő: Molnár Balázs 2.b

Belső munkatársak: Hollender Dominik 2.a, Gyenes Eszter, Bánkúti Ágnes, Deme Zsuzsa, Fogarasi Márta, Ladányi Ditta, Szerdahelyi Katalin, Szabó Katalin 2.b, Szentirmai László, Cserne Balázs 2.c

Külső munkatársak: Lenkehegyi Béla, CLOACA MAXIMA 2.c.

Nyomás: Officina Nyomda

Köszönjük Krámlai Györgyné, Kiss Dezső, Rozgonyi-Borus Ferenc, Fodor Zsolt segítségét.

Nyílt levél az Újságvári gyorsan(?) növekvő(?) fogyasztói társadalmához

Tisztelt, vagy inkább szeretve tisztelt Olvasónk, avagy embör!

Miután választottál a megszólítások közül, figyelj ide:

Mivel sokan félreértelmezik az Újságvári létezésének okát és célját, álljon itt a következő pár sor ennek tisztázására. Okok (röviden):

- Nem tudtuk mire használni töménytelen lézengő szabadidőnk, s így önként és dalolva választottuk a számíték terem elhasznált levegőjét, ahol egy ujjal gépelés közben görnyedve, szemeinket kocsányon lógatva, mócsingossá pislogva a monitor nézése közben vegetálunk, s vagyunk. Időnként, ha sok ordítás, káromkodás (Pl: - Hogy állna beléd a nem létező monitorszűrő!!! /a gépelők/), veszekedés, kérés árán elkészül egy szám, szinte élvezet a nyomdai munkák ideje alatt pihenni. Így megtanultuk tisztelni a szabadidő szentségét.

Célok (még rövidebben): Sokak elvárásával szemben egyáltalán nem célunk, hogy poénorgiát tárjunk olvasóink elé. (A cikk írásakor fél óráig gondoltunk, hogy ide milyen poént írjunk, de végül nem jutott az eszünkbe semmi.) Mások elvárásával szemben viszont azt sem akarjuk, hogy irodalmi lap legyen az Újságvári.

Igazából kábé kettő azaz kettő cél van:

- A Ságvárisok írásait leközzölni (ez a "Ságvárisok" jelenleg tíz-tizenöt főre korlátozódik.)
- Olyan témájú rovatokat és riportokat készíteni, amelyek sok érdeklődőre találnak (A kis naív!!! /a gépelők/. A gépelők ne irkáljanak megjegyzéseket /szerk./. A szerkesztő se. /a gépelők/).

Úgyhogy amennyiben valaki humort vagy irodalmi írásokat hiányol, hozhat, s rögtön benne lesz az Újságban. Szerkesztőségünk tagjai legtöbbször a megjelenés előtt egy pár nappal (Azt, hogy az mikor van, azt tőlünk kérdezd meg a megjelenés előtti pár nap előtt egy nappal. Azt pedig, hogy a megjelenés előtti pár nappal előtt egy nappal mikor van, azt még mi sem tudjuk. /a gépelők/) vagy a -999-es szerkesztőségben, vagy a számítékben megtalálhatók vagyunk. Az e számban ismertetett Pmail programmal is üzenhettek a SZERKnek. És, hogy szövegünk logikai buktatókat is tartalmazzon következik az utolsó mondat (← ezt is a /gépelők/ írták. Ki lesznek rúgva! /szerk./. A szerkesztő is /gépelők/): Ha sikerül összehozni, szerkesztőségi órák lesznek.

(E számunk melleleg azért lett csak 8 oldal, mert elkészítéséhez nagyon rövid idő állt rendelkezésre.)

Eddig nem nyílt rá lehetőségünk, de ezúttal szeretnénk köszönetet mondani az Officina Nyomdának mely lehetővé teszi, hogy az Újságvári létezzen. Ugyanis ha ők nem biztosítanák alacsony árait, akkor valószínűleg mi sem tudnánk az Újságvárit ilyen olcsón adni (nem kell felhördülni igenis ez az ár alacsony a hasonló lapokhoz képest. Az, hogy vannak olcsóbb iskolaújságok is, az az őket anyagilag támogató szervezeteknek köszönhető.